

BUGÜNKÜ DURUM VE BURJUVAZİNİN HEDEFLERİ

Olaylar birbirine eklenmeye ve oluşturduğu genel tablo belirginleşmeye devam ediyor.

Durum şöyle görünüyor: Sağcı burjuva politikacıların pek sevdikleri ve öteden beri geveleyip durdukları “aşırı sağa da, aşırı sola da karşıyız” sloganı ile başlatılıp asıl sola yüklenecek bir sıkıyönetim uygulamasına gidilmesi ufukta belirmektedir. Şimdi buna kılıf hazırlanmaktadır. Daha ne gibi kılıflar hazırlanacak göreceğiz.

Türkeş, komandoları ve ülkücüleriyle, bu birinci aşamada işlevini yerine getirmiştir. İleride gerekirse yeniden göreve çağrılmak üzere şimdilik bunlar arka plana itilebilir. Etkin çevreler başbuğlu ve bozkurtlu bir yönetim istememektedirler, ama, “anarşist”, “bölücü” hareketlere son verecek, “huzur ve nizam”ı sağlayacak kendilerinince “Atatürkçü” bir sıkıyönetimi ve sıkıyönetimle “zapt-ü rapt”a alınmış bir ortamda 1977 seçimlerine gidilmesini onaylayabilirler. Demirel’in istediği de budur. Büyük burjuvazinin de.

Cumhurbaşkanı pantürkizme ve panislamizme karşı çıkmış ve bu karşı çıkış yalnızca ilerici, demokratik çevrelerde değil, kendilerini “Atatürkçü” bilen sağ kanatça da tasvip bulmuştur. Şimdi MC’nin başı Demirel ve partisi bu karşı çıkışları koalisyonda rakipleri olan MSP ile MHP’yi etkisizleştirmekte kullanabilir ve planın uygulayagelmekte olduğu sol’a yönelik kısmını daha da hızlandırıp sertleştirerek yürütebilir, yürütmeye koyulmuştur da. Yüksek tirajlı bir gazetede, Batı Almanya çıkışlı bir raporun yayınlanmasının, DGM savcısının ve Gaziantep operasyonunun gün sektirmeden ardı ardına gelmesi bir rastlantı değildir. Koşullar Demirel’in -ve burjuvazinin- istediği yönde oluşturulmaktadır.

İşçi sınıfı ile yoksullaşan emekçi kitleler ve demokratik, ilerici, sol güçler baskı altına alınıp susturulmak istenecektir. CHP-AP koalisyonu veya işbirliği gerçekleştirilemeyince, bu kez söz konusu planının uygulanmasıyla CHP hizaya girmeye zorlanacaktır. Hesapça CHP ürküp gerileyecek, sol’undaki kanattan büsbütün uzaklaşacak, daha pes perdeden alacaktır. Bu koşullarda 1977 seçimlerine gidilmesi AP’nin kazanma şansını yükseltecek, CHP’ninkini düşürecektir. Ayrıca Demirel iktidarı, Türkiye kapitalizminin ve egemen sınıfı burjuvazinin sorunlarını ve taleplerini böyle bir baskı ortamında işçi ve emekçi kitleler sırtından daha kolay karşılayabilecektir: 1977 seçimlerine kadar ancak böyle yerinde kalabilecektir.

Kır gerillacılığı, şehir gerillacılığı, küçük grupların silahlı çatışmaları ile hiç bir sorunun çözülemeyeceği, iktidarın alınamayacağı açıktır. Bu gibi hareketler, sınıfsal nitelikte olmadıkları için teori açısından yanlış, pratik açısından sonuç vermez. Verdikleri sonuç, gereksiz ölümler ve sağın anarşi iddialarına gerekçe oluşturmaktır. Başarılması gereken iş, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri örgütlemek ve iktidara yönelik siyasal bir güce dönüştürmektir. Bu işin başarılmasında goşist hareketlerin her çeşidi mutlaka aşılması, etkisizleştirilmesi gereken sapmalardır.

Yürürlüğe konulan planın, tezgâhlanan oyunun ülke kamuoyu önünde, işçi ve emekçi kitleler içinde açığa vurulup ayrıntılarıyla sergilenmesi; ilerici basının konunun peşini bırakmıyarak haber alma kaynaklarını seferber etmesi ve karşı tavır alması; MC iktidarını bu alanda sıkıştırmak için parlamento içi tüm olanaklardan yararlanılması; düzenli kitlesel protesto hareketleri yapılması bu oyunu boşa çıkarabilecek yöntemlerdir. Gerilemek değil, direnmek zamandır.

Yürüyüş, Sayı 63, 22 Haziran 1976